

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky

Josef Fürst

O středu rovnoběžných sil

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky, Vol. 8 (1879), No. 4, 186--187

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/123539>

Terms of use:

© Union of Czech Mathematicians and Physicists, 1879

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

O středu rovnoběžných sil.

Napsal

Jos. Fürst.

Poněvadž v knihách učebných, pojednávajících o fysice, žádného způsobu se neuvádí, dle kterého by lze bylo střed sil všeobecně a neodvisle sestrojiti, ačkoli častá potřeba důkladného, zejména pak rychlého sestrojení toho vyžaduje, budíž tuto uveden aspoň způsob následující:

Jak z vyšetřování theoretického známo, stojí rovnoběžné síly v opačném poměru k příslušným vzdálenostem působišť od středu. Abychom pak způsobem jednoduchým střed tento sestrojili, zaměníme poměrné délky rovnoběžných sil P a Q — obr. 8. — a spojíme nové jejich body konečné P' a Q' s původními jich působišti A a B . Průsek C obou přímek spojovacích AP' a BQ' jest bodem výslednice, jež rovnoběžna jsou se složkami, hledaný střed S určuje; neboť z obrazce vysvítá, že

$$BP' : AQ' = BC : CQ' = BS : AS,$$

tedy

$$P : Q = BS : AS.$$

Působí-li síly ve směru opačném — obr. 9. —, určuje průsek přímek spojovacích nejen polohu středu, nýbrž i směr výslednice.

Že dvojice sil střed v nekonečné vzdálenosti má, o tom snadno se přesvědčíme touto konstrukcí.

Sestrojení předešlého s prospěchem použití lze při rozkládání dané síly ve dvě s ní rovnoběžné složky, při čemž buď působiště a hodnotu složky jedné nebo působiště složek obou stanovíme.

V prvním případě jest tedy úlohou naší ustanoviti mimo hodnotu složky druhé, jež rovna jest rozdílu obou prvnějších i působiště její, čehož docílíme, zaměníme-li poměrné délky obou sil P a R — obr. 10. —, načež přímka konečnými body R' a P' zaměněných délek AR' a SP' vedená přímkou AS v bodě B protne, jež jest hledané působiště složky Q , jak z obrazce samozřejmo jest.

Stanovíme-li však obě působiště složek A a B , jedná se tu pouze o rozdělení síly R v složky P a Q — obr. 10. —, což

stane se nejjednodušeji tím způsobem, že R přeložíme do AR' , načež spojíme nový konečný bod její R' s působištěm B složky druhé. Spojovací příčka tato odděluje délku SR bodem P' v hledané části. Přeložením R do BR'' obdržíme výsledek tentýž.

Poznámka.

Zaslal

V. Šimerka v Jenšovicích.

Co se týče Pervouchine-ových případů, totiž že

$$d = 114689 = 7 \cdot 2^{14} + 1$$

jest dělitelem čísla $2^{2^{12}} + 1$, a

$$d = 167\ 772\ 161 = 5 \cdot 2^{25} + 1$$

dělitelem u $2^{2^{23}} + 1$, lze se o tom přesvědčiti takto: Pro krátkost běře se $2_k = 2^{2^k}$, z toho pak jde $(2_k)^2 = 2_{(k+1)}$; aby tedy $2^{2^{12}} + 1 = 2_{12} + 1$ modulem 114 689 dělitelno bylo, musí býti $2_{12} \equiv -1$. Skutečně pak se nalezne $2_5 \equiv -21064$, $2_6 \equiv (2_5)^2 \equiv -39645$, $2_7 \equiv 27969$, $2_8 \equiv -28708$, $2_9 \equiv -5890$, $2_{10} \equiv 56022$, $2_{11} \equiv -1$. Bude to tedy asi chyba tisku, že svrchu 12 ($2^{2^{12}} + 1$) přichází, ne pak 11. V druhém případě máme $d = 167\ 772\ 161$, a tento modul dává

$$\begin{aligned} 2_5 &\equiv -67\ 108\ 890, & 2_6 &\equiv 40\ 265\ 974, \\ 2_7 &\equiv 8\ 214\ 125, & 2_8 &\equiv -73\ 840\ 779, & 2_9 &\equiv -35\ 900\ 037, \\ 2_{10} &\equiv 2\ 027\ 927, & 2_{11} &\equiv 56\ 706\ 897, & 2_{12} &\equiv -65\ 302\ 291, \\ 2_{13} &\equiv 42\ 312\ 541, & 2_{14} &\equiv 37\ 665\ 517, & 2_{15} &\equiv 46\ 675\ 951, \\ 2_{16} &\equiv 81\ 947\ 549, & 2_{17} &\equiv -66\ 200\ 787, & 2_{18} &\equiv -22\ 450\ 470, \\ 2_{19} &\equiv -39\ 437\ 715, & 2_{20} &\equiv 35\ 921\ 276, & 2_{21} &\equiv 30\ 406\ 922, \\ 2_{22} &\equiv -65\ 249\ 968, & 2_{23} &\equiv -1. \end{aligned}$$

Že tento počet pravý jest, lze se přesvědčiti tím, když se po prve $(2_{10})^2 \equiv -1$, a po druhé $(2_{22})^2 \equiv -1$ vyhledá; neboť vždy jest daleko lehčeji takovéto značně obtížné počty provésti, než při uvedených modulech shody $x^2 \equiv -1$ řešiti. Pervouchine bez pochyby nemá jiného návodu; neboť by byl dříve ostatní činitele uvedených dvou součinů nějakým způsobem udal, neb by byl více takových případů nalezl. — Já se pokouším o to,